

Divorț și separare legală

 Țările de Jos

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

O cerere de divorț poate fi depusă de ambii soți împreună (cerere comună) sau de unul dintre soți (cerere unilaterală). În ambele cazuri, procedurile trebuie inițiate prin depunerea unei cereri (*verzoekschrift*) (a se vedea întrebarea 11).

În cadrul procedurilor de divorț, indiferent dacă sunt inițiate în comun sau unilateral, soții trebuie să fie reprezentați de un avocat. Procedurile de divorț sunt soluționate de instanța regională (*rechtbank*) de la reședința reclamantului sau a unuia dintre reclamânți. Cererea de divorț poate fi depusă în orice moment după căsătorie: nu există nicio cerință care să impună soților să fi fost căsătoriți pentru o anumită perioadă. Divorțul produce efecte atunci când hotărârea judecătorească este înscrisă în registrul de nașteri, decese, căsătorii și parteneriate înregistrate (*registers van de burgerlijke stand*). Divorțul poate fi consemnat în registrul respectiv numai după ce hotărârea judecătorească nu mai poate fi atacată (hotărâre definitivă). Divorțul trebuie să fie consemnat în registru în termen de șase luni de la data la care hotărârea devine definitivă; în caz contrar, hotărârea nu mai produce efecte, iar divorțul nu mai poate fi înscris în registru. În cazul în care căsătoria a fost oficiată în străinătate și certificatul de căsătorie străin nu a fost înregistrat în registrul de nașteri, decese, căsătorii și parteneriate înregistrate din Țările de Jos, hotărârea de divorț (pronunțată de instanța neerlandeză) este înscrisă în registrul special de nașteri, decese, căsătorii și parteneriate înregistrate al municipalității Haga.

2 Care sunt motivele de divorț?

În legislația neerlandeză există un singur motiv de divorț: destrămarea iremediabilă a căsătoriei. Se consideră că o căsătorie s-a destrămat în mod iremediabil în cazul în care a devenit intolerabil pentru soți să continue să trăiască împreună și nu există nicio perspectivă de reluare a relațiilor conjugale normale între soți. În cazul în care cererea este depusă doar de unul dintre soți, soțul reclamant trebuie să declare că raporturile între soți s-au deteriorat în mod iremediabil și, dacă celălalt soț neagă această afirmație, soțul reclamant trebuie să prezinte elemente de probă. Instanța stabilește dacă raporturile dintre soți s-au deteriorat în mod iremediabil. În cazul unei cereri comune, divorțul se pronunță pe baza faptului că ambii soți consideră că raporturile dintre ei s-au deteriorat în mod iremediabil.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

O persoană divorțată poate să se recăsătorească sau să încheie un parteneriat înregistrat. Divorțul poate avea consecințe asupra utilizării numelui de familie al fostului soț/fostei soții. Unul dintre foștii soți poate solicita instanței retragerea dreptului celuilalt fost soț de a-i utiliza numele de familie. Această cerere este condiționată de existența unor motive întemeiate și de absența copiilor născuți în cadrul căsătoriei.

3.2 Împărțirea bunurilor soților

Regimul legal

Regimul legal aplicabil de la 1 ianuarie 2018 este regimul comunității limitate de bunuri (*beperkte gemeenschap van goederen*). Potrivit acestuia, comunitatea de bunuri este limitată la bunurile și datoriile pe care soții le aveau în comun înainte de căsătorie, precum și la toate bunurile și datoriile pe care soții le dobândesc în timpul căsătoriei. Toate bunurile dobândite în comun înainte de căsătorie și bunurile dobândite în timpul căsătoriei formează împreună patrimoniul comun (*boedelmenging*). Datoriile acumulate în comun înainte de căsătorie sau contractate în timpul căsătoriei sunt deținute în comun de soți, indiferent de soțul care a contractat datoria. Un creditor poate recupera datoria din bunurile care fac parte din patrimoniul comun. Bunurile și datoriile unui singur soț înainte de căsătorie nu fac parte din comunitatea legală de bunuri. Acestea rămân proprietatea privată a soțului respectiv. De asemenea, moștenirile și cadourile nu intră în comunitatea legală limitată de bunuri, indiferent de momentul în care au fost dobândite. Moștenirile și cadourile dobândite atât anterior, cât și în timpul căsătoriei rămân proprietatea privată a soțului în cauză.

Soții care s-au căsătorit înainte de introducerea regimului legal al comunității limitate de bunuri (și anume a căror dată a căsătoriei este anterioară datei de 1 ianuarie 2018) intră sub incidența regimului legal al comunității universale de bunuri. În acest caz, în principiu, toate bunurile dobândite de oricare dintre soți, anterior sau în timpul căsătoriei, fac parte din patrimoniul comun. Toate bunurile deținute de oricare dintre soți formează patrimoniul comun (*boedelmenging*). În principiu, toate datoriile contractate înainte de căsătorie ori în timpul căsătoriei constituie, de asemenea, pasive comune, indiferent de soțul care a contractat datoria. Un creditor își poate recupera datoria din patrimoniul comun universal al soților.

Atât în cadrul regimului comunității limitate de bunuri, cât și în cadrul regimului comunității universale de bunuri aplicabil înainte de 1 ianuarie 2018, comunitatea de bunuri este dizolvată în momentul divorțului, și anume prin înscrierea hotărârii judecătorești de acordare a divorțului în registrul de nașteri, decese, căsătorii și parteneriate înregistrate. Din acest moment, patrimoniul comun nu mai există. La momentul divorțului, patrimoniul comun trebuie împărțit. Este necesar să se stabilească cota-parte din patrimoniul comun la care are dreptul fiecare soț. Regula generală este că fiecare dintre soți are dreptul la jumătate. Soții pot hotărî să nu aplice această regulă și pot stabili un alt sistem în cadrul acordului de divorț (*echtscheidingsconvenant*) sau în momentul partajului bunurilor.

Convenții matrimoniale

Soții pot alege un alt regim decât regimul legal prin încheierea unei convenții matrimoniale înainte de căsătorie sau (rar) în timpul căsătoriei. Convențiile matrimoniale conțin dispoziții privind partajul bunurilor în caz de divorț.

3.3 copiii minori ai soților

Încredințarea copiilor

În urma unui divorț, ambii părinți se bucură în continuare de exercitarea autorității părintești, la fel ca în timpul căsătoriei. Se poate solicita instanței să încredințeze copiii unui singur părinte doar în cazuri excepționale. Cererea de încredințare exclusivă poate fi depusă de oricare dintre părinți sau de ambii părinți. Părintele căruia nu i s-au încredințat copiii are dreptul de vizită. Oricare dintre părinți sau ambii părinți pot cere instanței să stabilească reguli de exercitare a dreptului de vizită.

Întreținerea copiilor

În cazul exercitării autorității părintești de către ambii părinți în urma divorțului, aceștia ar trebui să stabilească măsuri financiare pentru creșterea copiilor. De asemenea, aceștia pot cere instanței să stabilească măsurile respective. În cazul în care părinții nu pot ajunge la un acord, instanța poate stabili o sumă care urmează să fie plătită cu titlu de pensie de întreținere. În cazul încredințării exclusive, instanța va examina, la cerere, măsura în care celălalt părinte trebuie să contribuie la cheltuielile de creștere a copilului. În principiu, părinții ar trebui să stabilească ei înșiși modalitățile de plată. Pentru mai multe informații în această privință, a se consulta site-ul internet al [Agenției Naționale de Colectare a Pensiiilor de Întreținere \(Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen\)](#).

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?

Obligația de întreținere între soți continuă după desfacerea căsătoriei. În hotărârea de divorț sau într-o hotărâre ulterioară, instanța poate acorda unuia dintre foștii soți al cărui venit nu este suficient pentru a-și acoperi costurile de trai și în cazul căruia nu se poate aștepta în mod rezonabil să obțină un astfel de venit, la cererea acestuia, o pensie de întreținere care să fie plătită de celălalt fost soț. Pensia de întreținere poate fi stabilită de instanță în hotărârea de divorț sau într-o hotărâre ulterioară. Atunci când calculează cuantumul pensiei de întreținere, instanța ia în considerare nevoile fostului soț care va primi plata și mijloacele financiare ale celuilalt fost soț. Se poate ține seama, de asemenea, de factori nefinanciari, cum ar fi durata căsătoriei sau cât de lungă este perioada în care soții au trăit împreună. În cazul în care instanța nu stabilește nicio limită privind durata obligației de întreținere, aceasta încetează după 12 ani. Instanța poate prelungi această perioadă la cererea fostului soț care solicită pensia de întreținere în caz de dificultăți financiare. În principiu, dacă o căsătorie a fost de scurtă durată (mai puțin de cinci ani) și nu au rezultat copii, perioada în care se plătește pensie de întreținere nu depășește durata căsătoriei. În cazul în care soții sau foștii soți cad de acord asupra pensiei de întreținere, aceștia pot consemna condițiile acestei înțelegeri în acordul de divorț.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

Separarea legală (*scheiding van tafel en bed*) este mijlocul prin care soții nu mai locuiesc împreună fără a desface efectiv căsătoria încheiată între ei. Separarea legală prezintă interes pentru soții care doresc să se separe și să soluționeze efectele juridice ale separării, însă doresc să rămână căsătoriți, de exemplu, din motive religioase sau financiare. Separarea legală oferă posibilitatea unei reconcilierii. Aceasta poate fi, de asemenea, o etapă intermediară înainte de desfacerea căsătoriei. O separare legală produce efecte atunci când hotărârea judecătorească de separare este înscrisă în registrul regimurilor matrimoniale. La fel ca în cazul divorțului, înscrierea hotărârii în registru trebuie efectuată în termen de șase luni.

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

Singurul temei al separării legale este destrămarea iremediabilă a căsătoriei.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

Consecințele separării legale asupra regimului matrimonial, asupra încredințării copiilor (dreptul de vizită), asupra pensiilor de întreținere și pensiilor sunt aceleași precum în cazul divorțului. Căsătoria continuă să existe. Potrivit legii, un soț separat legal nu este moștenitor în caz de deces. În cazul în care, în urma separării legale, soții decid că doresc să se despartă în totalitate, aceștia pot să solicite desfacerea căsătoriei după separarea legală. Un soț care este separat legal poate locui cu un nou partener și își poate construi o nouă viață, dar nu se poate recăsători și nu poate încheia un parteneriat înregistrat.

O cerere unilaterală de desfacere a căsătoriei după separarea legală nu poate fi introdusă în orice moment. Cererile unilaterale fac obiectul unei perioade de așteptare de trei ani, care poate fi redusă la un an de către instanță în anumite cazuri. Perioada de trei ani începe la data la care separarea legală este înscrisă în registru. În cazul unei cereri comune de desfacere a căsătoriei după separarea legală, nu există o perioadă de așteptare. Desfacerea căsătoriei produce efecte în momentul în care hotărârea judecătorească de divorț este înscrisă în registrul de nașteri, decese, căsătorii și parteneriate înregistrate.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

O căsătorie poate fi anulată numai prin hotărâre judecătorească, în urma depunerii unei cereri. O căsătorie care a fost încheiată nu poate fi anulată prin efectul legii (în mod automat). Atât timp cât o căsătorie nu a fost anulată, aceasta rămâne valabilă. Legea specifică motivele pentru care o căsătorie poate fi anulată și cine poate depune o cerere.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

Legea prevede următoarele motive pentru o cerere de anulare:

- părțile sunt căsătorite în pofida existenței unor impedimente în calea căsătoriei (condiții privind vârsta minimă, lipsa consimțământului pentru căsătoria unui minor, bigamia, legături de rudenie interzise);
- constrângere sau eroare;
- căsătorie de conveniență;
- tulburări psihice ale unuia dintre soți;
- lipsa de competență a ofițerului de stare civilă sau
- martori insuficienți.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

Anularea are efect retroactiv de la data încheierii căsătoriei. Aceasta înseamnă că, după anularea căsătoriei de către instanță, se va considera că aceasta nu a existat niciodată. În anumite circumstanțe, se poate face o excepție de la acest principiu. În acest caz, anularea are aceleași consecințe ca un divorț. De exemplu, copiii născuți dintr-o căsătorie anulată rămân legați de ambii părinți. O altă excepție se referă la căsătoria putativă, și anume atunci când unul dintre soți nu avea cunoștință că respectiva căsătorie nu era valabilă. A se vedea, în acest sens, condițiile pentru anularea căsătoriei, astfel cum sunt enumerate la întrebarea 8. Soțul putativ poate, de exemplu, să solicite celuilalt soț să îi plătească pensie de întreținere.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

Medierea este o practică destul de comună în cauzele de divorț din Țările de Jos. Cu ajutorul unui mediator și, după caz, al avocaților soților, soții pot încerca să ajungă la un acord în ceea ce privește divorțul și efectele acestuia. Măsurile convenite sunt prevăzute într-un acord de divorț, care este un document scris. Acordul poate să vizeze aspecte precum partajul bunurilor, obligațiile de întreținere și creșterea copiilor. Instanța poate să includă în hotărârea sa acordul elaborat pe durata procesului de mediere.

Există o asociație a avocaților de dreptul familiei și a mediatorilor specializați în divorț (*Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsbemiddelaars*), ai cărei membri sunt specializați în domenii precum divorțul și pensiile de întreținere. De asemenea, aceștia sunt specializați în medierea divorțului și tot ceea ce implică aceasta. Pentru detalii suplimentare, a se consulta: <https://www.verenigingfas.nl/>.

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

Cererea

Procedura de divorț începe întotdeauna cu o cerere adresată instanței (*verzoekschrift*). Această cerere trebuie să precizeze numele de familie și prenumele, precum și reședința obișnuită sau permanentă a soților. În cazul în care există copii minori, aceleași date trebuie furnizate și cu privire la copiii respectivi. Reclamantul poate, de asemenea, să solicite măsuri suplimentare (*nevenvoorzieningen*) în legătură cu divorțul. Instanța poate dispune măsuri suplimentare, printre altele, în următoarele scopuri:

- încredințarea copiilor și drepturi de vizită privind copiii minori;
- întreținerea copiilor și/sau a fostului soț/a fostei soții;
- împărțirea patrimoniului comun sau lichidarea regimului prevăzut de o convenție matrimonială;
- utilizarea domiciliului conjugal și
- egalizarea pensiilor.

Avocatul reclamantului trebuie să depună cererea la instanța regională (*rechtbank*). În cazul în care reclamantul locuiește în Țările de Jos, cererea poate fi depusă la instanța în a cărei rază teritorială locuiește reclamantul. În cazul în care reclamantul nu locuiește în Țările de Jos, însă celălalt soț are domiciliul în Țările de Jos, cererea trebuie înaintată instanței în a cărei rază teritorială locuiește celălalt soț. În cazul în care ambii soți locuiesc în afara teritoriului Țărilor de Jos, cererea trebuie să fie depusă la instanța regională din Haga.

Ce documente trebuie prezentate?

- extrase originale (emise în ultimele trei luni) din registrul de evidență a populației, pentru ambii soți, care indică cetățenia, starea civilă și, în cazul persoanelor cu alte cetățenii decât cea neerlandeză, data intrării în Țările de Jos; în cazurile în care unul dintre soți este cetățean neerlandez, iar celălalt nu este, trebuie să se specifice data stabilirii în Țările de Jos;
- extrase originale din registrul de nașteri (eliberate în ultimele trei luni) pentru eventualii copii minori;
- un extras original din registrul de căsătorii (care poate fi obținut de la primăria localității în care s-a oficiat căsătoria și care trebuie să fi fost emis în ultimele trei luni); în cazul căsătoriilor care au fost oficiate în străinătate, este suficient certificatul de căsătorie în original sau un extras mai vechi și
- în cazul în care sunt implicați copii minori, o convenție parentală; aceasta conține aspecte stabilite de comun acord de către părinți cu privire la copiii lor și poate prevedea dispoziții privind îngrijirea de zi cu zi a copiilor, educația acestora, activitățile sportive, îngrijirea medicală, măsuri pentru zilele speciale precum vacanțele și sărbătorile legale, aspecte financiare și practice (preluarea și predarea copiilor).

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

În cazul în care solicitantul nu este în măsură să suporte în întregime sau parțial cheltuielile sau costurile presupuse de un avocat sau un mediator, acesta poate fi eligibil pentru a beneficia de asistență judiciară subvenționată, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții. Consiliul pentru asistență judiciară (*Raad voor Rechtsbijstand*) subvenționează asistența judiciară doar prin intermediul mediatorilor care sunt înregistrați pe lângă acesta. Pentru informații suplimentare privind condițiile de eligibilitate, a se consulta site-ul <https://www.rvr.org/>.

Dreptul la asistență judiciară subvenționată se aplică, de asemenea, în litigiile transfrontaliere în cazul în care solicitantul locuiește în afara teritoriului Țărilor de Jos, dar pe teritoriul UE, în conformitate cu Directiva europeană privind asistența judiciară acordată în litigiile transfrontaliere (JO L 26, 31.1.2003). O cerere de asistență judiciară subvenționată poate fi depusă la Consiliul pentru asistență judiciară din Haga utilizând formularul standard stabilit în temeiul directivei, care este identic în toate statele membre. Dacă este necesar, Consiliul pentru asistență juridică poate asista solicitanții să aleagă un avocat. Pentru detalii suplimentare, a se consulta: <https://www.rvr.org/>.

Solicitanții care locuiesc în afara UE pot obține asistență judiciară în Țările de Jos în anumite circumstanțe reglementate de un tratat sau de o convenție. Următoarele tratate sunt relevante din acest punct de vedere: Convenția de la Haga privind procedura civilă (1954), Acordul european asupra transmiterii cererilor de asistență judiciară (1977) și Convenția de la Haga privind facilitarea accesului internațional la justiție (1980). Tratatul menționat include o dispoziție care, în esență, prevede că cetățenii statelor contractante sunt eligibili pentru acordarea de asistență judiciară gratuită în toate celelalte state contractante, în aceleași condiții ca și cetățenii statelor membre respective. Dacă există astfel de situații în Țările de Jos, trebuie să se solicite o declarație privind mijloacele insuficiente (*verklaring van onvermogen*) autorității competente de la locul reședinței obișnuite a solicitantului. Cererea de asistență juridică și declarația privind mijloace insuficiente sunt transmise de către instituția respectivă autorității competente din țara în care trebuie să se acorde asistența juridică. Țara respectivă va evalua apoi dacă solicitantul are dreptul la asistență judiciară gratuită.

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?

Da, se poate introduce o cale de atac la greua curții de apel (*gerechtshof*) în termen de trei luni de la data pronunțării divorțului. Hotărârea curții de apel poate fi contestată, de regulă, pe motive de drept la Curtea Supremă (*Hoge Raad der Nederlanden*). Și în acest caz, solicitanții trebuie să fie reprezentați de un avocat.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

Începând cu 1 august 2022, Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind

răpirea internațională de copii (reformare) (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIb”) este aplicabil în statele membre ale UE. Acesta abrogă „Regulamentul Bruxelles IIa”, Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000. Regulamentul Bruxelles IIa se aplică în continuare numai procedurilor inițiate înainte de 1 august 2022 și actelor autentice și acordurilor care au fost întocmite sau înregistrate în mod oficial sau care au devenit executorii înainte de 1 august 2022. Regulamentul Bruxelles IIb se aplică în materie de divorț, separare legală și anulare a căsătoriei. În temeiul dispozițiilor sale, hotărârile de divorț pronunțate în celelalte state membre (cu excepția Danemarcei) sunt recunoscute în Țările de Jos fără a fi necesar să se recurgă la vreo procedură specială [articolul 30 alineatul (1)]. În mod similar, nu este necesară nicio procedură specială pentru actualizarea actelor de stare civilă, de exemplu atunci când trebuie să se înscrie în certificatul de căsătorie o notă privind divorțul.

Orice parte interesată poate introduce o acțiune în instanță pentru a determina dacă o hotărâre de divorț pronunțată într-o altă țară trebuie recunoscută. Regulamentul Bruxelles IIb prevede o serie de motive pentru care poate fi refuzată recunoașterea divorțului. De exemplu, recunoașterea nu trebuie să contravină ordinii publice. Se va ține seama, de asemenea, dacă pârâtul (partea care nu a depus cerere de divorț) a fost informat în mod corespunzător cu privire la procedură. Cu toate acestea, hotărârea în sine nu poate face obiectul unei reexaminări a fondului. În temeiul regulamentului, instanța din statul membru care a pronunțat o hotărâre trebuie, la cererea unei părți, să elibereze un certificat pentru hotărârea respectivă (utilizând un formular standard). Certificatul conține informații privind țara în care a fost pronunțată hotărârea, date privind părțile, dacă hotărârea a fost pronunțată în lipsă, tipul de hotărâre, și anume de divorț sau de separare legală, data hotărârii judecătorești și instanța care a pronunțat hotărârea.

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

În cazul în care o parte interesată dorește să se opună recunoașterii în Țările de Jos a unei hotărâri de divorț pronunțate în străinătate, aceasta poate depune o cerere de nerecunoaștere la instanța care se pronunță în procedura privind măsurile provizorii *voorzieningenrechter*) în raza căreia își are reședința obișnuită partea respectivă.

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

La 1 ianuarie 2012, a intrat în vigoare Cartea 10 din Codul civil neerlandez (*Burgerlijk Wetboek*). Aceasta conține norme privind conflictul de legi care determină legea aplicabilă.

Regula principală este aceea că instanțele aplică întotdeauna legislația în materie de divorț din Țările de Jos, indiferent de cetățenia și de reședința obișnuită a soților. În cazul în care, de exemplu, o cerere de divorț este depusă în Țările de Jos de către un cuplu căsătorit ai cărui membri sunt cetățeni belgieni care locuiesc în Țările de Jos, se aplică automat legislația în materie de divorț din Țările de Jos. Singura situație în care nu se întâmplă acest lucru este atunci când soții aleg legislația aplicabilă în cazul divorțului. Soții care au aceeași cetățenie pot opta pentru aplicarea legislației țării lor de origine în timpul procedurii de divorț, și nu a legislației neerlandeze. Astfel, un cuplu belgian poate să opteze, de exemplu, pentru aplicarea legislației belgiene în materie de divorț.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Ultima actualizare: 11/12/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost

efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.